

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.050.14.2025.MO
4079068.16912822.13753704
Warszawa, 26-01-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posła Pana Arkadiusza Sikory (K10INT12773)
Temat: Interpelacja w sprawie doprecyzowania przepisów środowiskowych z zakresu prawa lotniczego.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Posła Pana Arkadiusza Sikory (K10INT12773), w sprawie doprecyzowania przepisów środowiskowych z zakresu prawa lotniczego, odnosząc się bezpośrednio do przedstawionych kwestii, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

1. Czy lotnisko współużytkowane stanowi „lotnisko inne niż wojskowe” w rozumieniu art. 135 ust. 1 a POŚ?

Sformułowanie: „lotnisko inne niż lotnisko wojskowe”, użyte w art. 135 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska¹, zwanej dalej ustawą Poś, należy rozumieć szeroko. Za lotnisko inne niż lotnisko wojskowe uważa się każde lotnisko, które nie jest lotniskiem wojskowym, wpisanym wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk wojskowych, o którym mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze², w tym również lotniska cywilne użytku publicznego powstałe na bazie infrastruktury wojskowej. Przepis ten znajduje zastosowanie do lotnisk cywilnych użytku publicznego, w tym także do lotnisk wojskowych przekazanych jednostkom samorządu terytorialnego w formie użyczenia na potrzeby założenia lub rozbudowy lotniska cywilnego, na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego³.

Natomiast zgodnie z art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze⁴, jeżeli lotnisko wojskowe ma być wykorzystywane także przez lotnictwo cywilne, wówczas lotnisko to wpisuje się również do rejestru lotnisk cywilnych, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Jako zarządzającego tym lotniskiem wpisuje się podmiot uzgodniony przez zainteresowanych ministrów. Wówczas takie lotniska stają się lotniskami współużytkowanymi, a zarządzającym jest podmiot cywilny prowadzący działalność w zakresie zarządzania lotniskiem, uzgodniony pomiędzy ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej.

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, 1080, 1812.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 1431 i 1668.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 817.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 1431, 1668.

Ustawodawca celowo posłużył się pojęciem „lotnisko inne niż lotnisko wojskowe”, aby rozróżnić kategorię lotnisk ze względu na podmiot zarządzający. W każdym przypadku, gdy zarządzającym jest podmiot cywilny (również na lotnisku współużytkowanym) lotnisko to należy traktować jako „inne niż wojskowe” w rozumieniu znowelizowanego art. 135 ust. 1a ustawy Poś. Natomiast lotniskiem wojskowym pozostaje jedynie takie lotnisko, które jest wpisane wyłącznie do rejestru lotnisk i lądowisk wojskowych, prowadzonego na podstawie ustawy Prawo lotnicze oraz zarządzenia nr 33/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 listopada 2024 r.⁵ W takim przypadku zarządzającym jest główny wojskowy użytkownik lotniska, któremu zostały przekazane nieruchomości lotniska wojskowego w celu realizacji zadań obronnych.

Z uwagi na powyższe, rozgraniczenie pomiędzy lotniskami „wojskowymi” i „innymi niż wojskowe” opiera się zatem na ustaleniu podmiotu zarządzającego lotniskiem, czyli tego, na kim spoczywa obowiązek wykonywania wszystkich czynności związanych z zarządzaniem lotniskiem.

2. *Czy dopuszczalne jest stosowanie art. 135 ust. 1a POŚ do procesów kontroli warunków korzystania ze środowiska, tj. czy w przypadku tworzenia OOU dla lotniska innego niż lotnisko wojskowe z pominięciem operacji militarnych kontrola korzystania tak wyznaczonych warunków korzystania ze środowiska odbywa się także z pominięciem operacji militarnych?*

W przypadku tworzenia obszaru ograniczonego użytkowania (OOU) dla lotnisk współużytkowanych, warunki korzystania ze środowiska określane są dla podmiotu zarządzającego lotniskiem. Kontrola istniejących obszarów ograniczonego użytkowania odbywa się natomiast według zasad wynikających z obowiązujących uchwał o ustanowieniu OOU.

Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 listopada 2004 r. w sprawie warunków i zasad wykorzystywania lotnisk wojskowych przez lotnictwo cywilne oraz obowiązków zarządzających tymi lotniskami⁶, lotnisko wojskowe może być wykorzystywane przez lotnictwo cywilne na podstawie umowy operacyjnej, zawartej pomiędzy zarządzającym lotniskiem a wojskowym użytkownikiem lotniska, z zastrzeżeniem § 5 i § 6 tego rozporządzenia.

Zgodnie natomiast z § 4 ust. 2 pkt 7 ww. rozporządzenia, w umowie operacyjnej określa się zakres i sposób wspólnej, bezpiecznej eksploatacji lotniska wojskowego, w tym w szczególności zasady współpracy w obszarze ochrony środowiska. Oznacza to, że również w przypadku lotnisk wojskowych wykorzystywanych przez lotnictwo cywilne kwestie środowiskowe, w tym dotyczące wpływu hałasu lotniczego, są przedmiotem uzgodnień pomiędzy obiema stronami umowy operacyjnej.

3. *Jeżeli odpowiedź na pyt. nr 2 jest twierdząca, mając na uwadze iż przepis art. 135 ust. 1 a POŚ w obecnym brzmieniu zgodnie z przepisem art. 43 ustawy z dnia 25 lipca 2025 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie potrzeb obronności państwa lub kluczowych inwestycji w zakresie potrzeb obronności państwa lub bezpieczeństwa publicznego oraz ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych („Ustawa”) znajdzie zastosowanie wyłącznie do nowotworzonych Obszarów Ograniczonego Użytkowania, czy rozważane jest poszerzenie zakresu jego stosowania także do kontroli przestrzegania warunków*

⁵ Dz. U. MON z 2024 r. poz. 183

⁶ Dz.U. z 2004 r. nr 254 poz. 2552

korzystania ze środowiska dla Obszarów Ograniczonego Użytkowania wyznaczonych przed datą wejścia w życie Ustawy?

W ocenie Ministerstwa, brak jest podstaw do rozszerzania zakresu stosowania art. 135 ust. 1a ustawy Prawo ochrony środowiska na kontrolę istniejących OOU. Zmieniony przepis odnosi się wyłącznie do etapu tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania, a nie do ich późniejszej kontroli. Kontrola funkcjonujących obszarów ograniczonego użytkowania odbywa się nadal na dotychczasowych zasadach, tj. na podstawie warunków określonych w uchwałach ustanawiających OOU oraz obowiązków przypisanych zarządzającemu lotniskiem.

Jednocześnie należy wskazać, że szczegółowy zakres i sposób współpracy pomiędzy zarządzającym lotniskiem a wojskowym użytkownikiem lotniska w obszarze funkcjonowania lotniska, w tym również w kontekście przestrzegania warunków korzystania ze środowiska, określa umowa operacyjna, zawierana na podstawie ww. przepisów.

4. *Czy rozważane jest wyłączenie stosowania przepisów POŚ do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do wszystkich typów operacji lotniczych, o których mowa w przepisie art. 66 ust. 3 ustawy Prawo Lotnicze?*

Ministerstwo nie znajduje uzasadnienia dla zmiany ustawy Poś we wskazanym zakresie.

W ślad za powyższymi wyjaśnieniami, art. 135 ust. 1a reguluje wyłącznie tworzenie OOU, natomiast kontrola istniejących obszarów odbywa się na podstawie uchwał o OOU i obowiązków przypisanych zarządzającemu lotniskiem. W przypadku lotnisk współużytkowanych, kwestie współpracy środowiskowej pomiędzy zarządzającym lotniskiem a wojskowym użytkownikiem lotniska są dodatkowo określane w umowie operacyjnej.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM,
2. Ministerstwo Obrony Narodowej,
3. Ministerstwo Infrastruktury.